

Aarsagerne bundet i Opretholdelsen af et uheldigt System, og dette forandres ikke, lige saa lidt som Spekulanterne holder sig borte fra Jorden, fordi det ærede Medlem fra Æbeltoft kalder Ejendomspriserne for Svindelpriser, eller fordi andre, der ser med Bekymring paa denne Udvikling, betjener sig af maaske endnu stærkere Udtryk. Nej, det er en Foreteelse, som er knyttet til det Beskatnings-system, der raader i vort Samfund. Jeg vilde derfor finde det yderst beklageligt for en Politiker, om der ikke fandtes noget Middel mod dette System. Det findes, og vi vil blive tvunget til at bruge det i den allernærmeste Fremtid. Midlet er en Grundværdiskat i By og paa Land. Ved Paa-læggelse af en Grundværdiskat vil først Spekulanterne forsvinde, hvilket vil medføre, at Jordprisen gaar noget ned, ned til dens sande Dyrkningsværdi, og hvis vi saa samtidig indfører Foranstaltninger, der er afstemte efter Grundværdiskattens Virkning, vil vi meget hurtigt faa det attraaede Udslag, nemlig, at Fødselsoverskuddet forbliver paa Landet i det Omfang, som sund Økonomi i vort Samfund tillader og kræver. Dette vil igen sige, at vi aarlig skal skaffe Plads paa Landet til fra 10,000 til 15,000 flere Mennesker, end der skaffedes Plads til aarlig i Femaaret 1906—11. Endelig vil Muligheden for, at Samfundet kan tilegne sig de samfundsskabte Værdier, der aarlig udgør mange Millioner Kroner, være til Stede. Naar disse Spørgsmaal møder en stærk Modstand i visse Kredse — ja, man bruger Udtryk som Tyveri og Konfiskation om Grundværdiskatten —, er dette forstaaeligt uden at være forsvarligt. Det er forstaaeligt, da disse Foranstaltninger vil trykke nogle i deres nuværende Velstand, men anvendt i forstandigt og retfærdigt Omfang vil intet blive taget fra nogen med Urette. Og undersøger man nærmere, hvor mange slike Forebyggelsesmidler vil ramme paa følelig Maade, bliver Resultatet af Undersøgelserne et lignende som ved Undersøgelse af, hvor mange i vort Folk der har Fordel af Toldbeskyttelse. Det bliver nogle faa Procent af vort Folk, og selv dem vil man ikke gaa for nær. Jeg nærer derfor ingen Tvivl om, at de her berørte Foranstaltninger vil blive taget i Brug i næste Skatteomgang.

Det vilde føre os for vidt i Dag at gaa nærmere ind paa alle Enkeltheder ved dette Spørgsmaal, men jeg har fundet mig foranlediget til allerede nu at trække Linierne op for, hvad vi har at gøre imod de skadelige Følger for det arbejdende Folk i By

og paa Land, som ledsager de stedse stigende Grundpriser. Da der i vort Folk findes et meget stort Antal Vælgere, der har Tillid til de her berørte Virkemidlers gunstige Resultat, vilde det efter min Mening være uforsvarligt at lægge Hindringer i Vejen for Tilvejebringelse af det Bevismateriale, som vedrører den tekniske og administrative Side af disse fremtidige Foranstaltninger, og jeg haaber derfor, at det høje Landsting i Aar vil lade dette Lovforslag passere, saa at begge Vurderinger kan blive gennemført i den kommende Sommer.

Jeg skal derfor slutte med paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og Fremme, idet vi helst ser det vedtaget i dets nuværende Skikkelse.

Wulff: Ligesom de tre foregaaende Partiordførere kan jeg paa min Gruppes Vegne minde om, at vi allerede paa Forhaand har tilsagt den højtærede Finansminister Støtte til Gennemførelse af et Lovforslag, som det, der nu foreligger. Det skete, som bekendt, under Finanslovens Behandling, idet Ministeren gjorde Fremsættelsen af Lovforslaget afhængig af en saadan Forhaandstilslutning fra Partierne. Den har vi ydet for vort Vedkommende, og jeg kan derfor i det, jeg her vil sige, fatte mig overmaade kort.

Naar vi har sluttet os til Lovforslaget som Helhed, vil det ganske vist ikke sige, at vi er lige begejstrede for alle Enkeltheder, det indeholder, og een Ting, nemlig den foreslaaede Jordvurdering, som er knyttet til Ejendomsskyldvurderingen, hører ikke til de Ting, der tiltaler os særlig, navnlig hvis vi i den skal se et Forarbejde til en mulig kommende Jordskyld. Der er der en tydelig Forskel paa den Opfattelse, vi slutter os til, og den, som fremgik af den sidste Talers (Moesgaard-Kjeldsen) Ytringer, især i Begyndelsen af hans Foredrag. Det forekom mig, at han der stiledede ret bestemt imod denne Jordskyld, og deri vilde vi altsaa ikke kunne følge ham. Men imidlertid kom han i Fortsættelsen af sin Argumentation hen til et Standpunkt, hvori vi paa vor Side er ganske enige med ham, nemlig at vi igen maatte komme til Gennemførelsen af en Hartkornsvurdering, af en Bonitering af Jorden. Det er noget, som har Tilslutning og Sympati hos os. Jeg anser det for en stor Fejl, at man kom bort fra denne Skat, og jeg kunde derfor ogsaa personlig ønske, som jeg har udtalt under Finanslovbehandlingen, at den høje Regering vilde se sig i Stand til